

Onnellinen avioliitto, niinhän?

PERTTI HEMÄNUS

Maailmassa on semmoisia naisia, että muu ei auta kuin huijausta heitä.

En sijoita tuota lausetta sitaatteihin, koska Matti J. Kuronen on esittänyt sen muistini mukaan tv:ssä – tämä on varmaa – mutta aivan täsmällisenä se ei ole mielessäni säilynyt. Tällä hetkellä ajattelen Kurosesta: rohkea mies.

Kurosen kirjasta ei lausetta löydy.

Kirjan tekijä on koulutukseltaan pappi ja on ollut Lappeenrannan seurakunnan perheneuvojan virassa hyvin pitkään; nyt hän on eläkkeellä. Olen tavannut hänet kerran kotikaupungissaan; meitä oli useita, saunoimme ja juttelimme tuntikausia. Mies teki minuun syvän ja pysyvän vaikutuksen.

Mutta nyt Kuronen siis kirjoittaa ammatistaan, jota en toisesta kadepdi. Ensimmäinen reaktioni taisi olla, että perheneuvojan työ on parhaimmillaankin epäkiitollista ja huonoimmillaan toivotonta. Tuskin onnelliset avioparit ovat jonottaneet Kurosen puheille.

Eivät kai. Yritän päätellä asian kirjasta.

Opuksessa on luja ote. En eh-

kä ihan suoraan sanoen pidä tekijän tavasta kirjoittaa, mutta ei-pähän minulla ole juuri oikeutta sitä mollatakaan. Ronskius on se sana, joka aika hyvin kattaa Kurosen tekstin.

Avioliitossa on kirjoittajan mukaan tehtävä lujasti työtä. Ajattelen ammoista ensimmäistä liittoani, joka surullista kyllä päättyi eroon ja välillisesti eli ex-vaimoni uudessa liitossa hänen kuolemaansa. En osannut tehdä työtä liittomme hyväksi, muuten kyllä olin ahkera. Muistelen silloin tällöin vanhempiani, jotka olivat uskossa niin kuin Kuronen – no ehkä hiukan eri tavalla – mutta heidänkin liittonsa oli pitkään huono.

Mitä sitten olen oppinut Kuroselta? Suhteen hyväksi on työskenneltävä ja reippaasti. Suhteen mukana on kasvettava. Suhde muuttaa kirjoittajan tulkinnan mukaan varmaan muotoaan ja sisältöään, mutta rakkaus ja yhteisyys säilyvät. Ne eivät kuitenkaan säily ilman, että niitä vaalitaan jatkuvasti.

Ajattelen omaa nykyistä liittoani, joka on hyvä, lämmin ja ihailtava. Miten se alkoi? Tietenkin aivan sattumalta.

Kuronen kirjoittaa varsin pal-

Matti J. Kuronen
Vihdoinkin kahden
Kirjapaja, 2005
144 s.

jon seksistä. Myönnän, että itselleni se on jo mennyttä aikaa. Ihmiset ovat erilaisia.

Kirja on paitsi ajattelua laajentava myös puutteellinen. Esimerkiksi avioerojen yleisyydestä tekijä ei juuri puhu. Itse olen aika varma siitä, että erot eivät ole vain vaikea ja paha asia. Erojen yleistyminen on merkinnyt myös sitä, että epäonnistujat sallivat itselleen ja kumppanilleen uuden mahdollisuuden. Kirjassa on yhä pappeja, jotka eivät suostu vihkimään eronnutta, mutta heidän määränsä varmaan laskee, ja nykyään hekin vain osoittavat vihkimistä haluillemme jonkun työtoverinsa.

Kuronen kirjoittaa paitsi hyvistä myös pahoista päivistä, ja hyvä niin. Tekee mieli ehdottaa, että hän panisi alulle uuden kirjan, jonka aiheet olisivat a) ero ja b) uusi mahdollisuus. Se saattaisi saada suuren ja teemoista yhävästikin kiinnostuneen lukijakunnan.